

Trang Thơ Của Kim Loan

TÌNH ĐẦU TÌNH ĐAU

(Cảm xúc từ một câu chuyện có thật- Tình Ty Nạn)

Em mười tám và anh hai mươi
Chúng mình đã như đũa có đôi
Trại ty nạn khiến xui gặp gỡ
Cả anh và em tình đầu đời

Chợ Lào là nơi chốn hẹn hò
Bên đời ty nạn những buồn lo
Hàng cây phượng vĩ trưa bóng mát
Hay buổi chiều nào chợ đổ mưa

Hai đứa vẫn hồn nhiên mơ nhiều
Chỉ thấy quanh mình một chữ yêu
Chỉ mong mỗi ngày qua thật chậm
Từng phút từng giây mình có nhau

Cơm gạo cao ủy nuôi em lớn
Nắng gió Thailand, anh trưởng thành
Buồn vui theo tháng ngày gian khó
Tưởng như không bao giờ cách ngăn

Anh đậu thanh lọc nhiều mộng ước
Em mịt mờ chẳng biết tương lai
Vi đâu số phận lại oan nghiệt
Dang dở đường tình, mộng chia hai

Chiều tiễn anh đi, lệ em rơi
Chỉ nhìn nhau không nói nên lời
Vẫy tay chào, mà như níu lại
Nhưng em không giữ được anh rồi

Đường ra phi trường anh chơi vơi
Nặng trĩu hành trang nhớ một người
Chuyến bay nửa đêm, anh thao thức
Biết em cũng chưa ngủ, em ơi...

Máy bay dừng ở Đức nghỉ chân
Xứ lạ lạnh lùng, anh băng khuâng

Lang thang tìm mua tấm postcard
Gửi về em nỗi nhớ trào dâng

Đến Toronto mùa đông lạnh
Tuyết trắng rơi ngập cả hồn anh
Trại ty nạn vẫn còn hơi ấm
Anh mang theo suốt cuộc hành trình

Những lá thư đầu nhiều nhưng nhớ
Đong đầy tình anh từ phương xa
Kỷ vật anh trao, em cất giữ
Theo em hồi hương về quê nhà

Hai cuốn album (anh nhớ chưa?)
Mua ở Chợ Lào (hình đôi ta...)
Và thêm những tấm hình anh gửi
Có Ngũ Đại Hồ, thác Niagara...

Anh đứng đó, bên trời gió nổi
Bơ vơ giữa đường phố thênh thang
Sao gió không là cây cầu nối...
Sao gió không đưa em bên anh?!

Rồi càng ngày anh càng vắng thư
Chẳng thấy hồi âm, em vẫn chờ
Xa mặt cách lòng, đời là thế
Anh chẳng khác gì thiên hạ kia!

Lời yêu anh viết vẫn còn đây
Bao năm màu mực vẫn chưa phai
Tờ thư em giữ làm kỷ niệm
Dù lời anh hứa theo gió bay

Thời gian trôi qua, em đã quen
Quên một bóng hình, một cái tên
(Dấu đôi lúc có người nhắc đến...
Giận hờn, em khóc...một mình em)

Chuyện tình xưa đã là quá khứ
Anh và em sông chày ngược dòng
Ngàn lời xin lỗi còn chưa đủ
Khoả lấp trong em vết thương lòng

Thôi thế là mình đã mất nhau
Bóng chim tăm cá biết ở đâu
Nếu anh nhớ đến thời tị nạn

Anh có nhớ em, một tình đau ?!

KIM LOAN
(Edmonton, Canada)

MỒNG 8 THÁNG 3 AI CẦN HOA?

Mồng tám tháng ba, ai cần hoa?
Phận đàn bà như hạt mưa sa
Vất vả vì miếng cơm manh áo
Xây đắp gia đình từng ngày qua

Mồng tám tháng ba, ai cần hoa?
Kìa em bán thân cho “đại gia”
Quay cuồng đêm thâu đêm kiếm sống
Nơi bóng mờ vũ trường, quán bar

Mồng tám tháng ba, ai cần hoa?
Những chị em lưu lạc xứ xa
Làm vợ Tàu, Đài Loan, Hàn Quốc
Bao năm chưa được về thăm nhà

Mồng tám tháng ba, ai cần hoa?
Có thấy không những bà mẹ già
Lau khô nước mắt trong tuyệt vọng
Lạy van cho con tù được tha

Mồng tám tháng ba, ai cần hoa?
Những người phụ nữ quê hương ta
Còn đang bị giam cầm, bắt bớ
Chỉ vì yêu tự do thiết tha

Mồng tám tháng ba, ai cần hoa?!

KIM LOAN

ĐỊNH NGHĨA ĐÀN BÀ

(Viết giùm mấy ông ...ngại ngừng hồng dám nói)

Cho tui hỏi đờn bà là gì vậy ?
Là dịu dàng, là êm ái, nét na
Là ngọt ngào xâm chiếm trái tim ta
Là trắng gió khiến hồn ta xao động

Là thủ thi bên tai đầy thơ mộng
Là yêu anh với tất cả trái tim

Là cho ta những thao thức khó quên
Là xao xuyến những phút giây lãng mạn

Là rước nàng về bắt đầu ... đổi khác
Là sự tử rưng già vẫn ...kém xa
Là chanh chua là gắt gỏng kêu la
Là sai bảo, là...lên cơn, là...dễ sợ !!!

Là đi shopping giỏi hơn...đi chợ
Là bảo rằng để giảm stress anh ơi
Là bill về mỗi tháng phải kê trừ
Là ta phải ngậm ngùi đi “cày” tiếp!

Là tính tình đổi thay như... thời tiết
Là sáng mưa, chiều nắng, tối... âm u
Là đang vui bỗng cái mặt chù vù
Là sưng sứa, hỏi gì không thèm nói!

Là ghen tương, là nghi ngờ vô lối
Là đụng nia đá thúng(nhìn thấy ...ghê!)
Là nửa đêm ôm gối ngủ ngoài kia
Là sáng dậy ta phải đành nhịn đói!

Là tiền lương ta, đòi cho bằng được
Là suốt ngày lái nhải chuyện tiền nong
Là cãi nhau ta phải nhịn cho xong
Là nàng phải luôn là người... chiến thắng!

Là lúc”hoà bình” cho ta êm ấm
Là cơm ngon canh ngọt là bánh thơm
Là áo quần ta nàng ủi tinh tươm
Là chợ búa là chăm lo con cái...

Là tối ngủ sợ... ma ôm ta mãi
Là thẹn thùng nhắc nhở...”trả bài” chưa??
Là nòng nân ấm áp giữa đêm khuya
Là tình nghĩa vợ chồng ôi thấm thiết!

....

Ôi đàn bà! Biết nói sao cho hết?
Từ ngàn đời muôn kiếp đã se duyên
Dù nàng là...sự tử hay cừu non
Đối với ta, đàn bà luôn cần thiết!!!

Edmonton 8/3
KIM LOAN

ĐÊM KỸ NỮ

Em đứng đây, phố vắng
Đếm bước chân người qua
Chiều hoàng hôn nhạt nắng
Nhớ mẹ già quê xa

Người qua lại hờ hững
Em là cánh hoa rơi
Giờ tàn phai nhan sắc
Nhìn dòng đời đang trôi

Khách đa tình năm cũ
Đang ở đâu người ơi?
Màn đêm buông ủ rũ
Hồn em lạnh sương rơi

Hãy đến đây một lần
Cho em làn hơi ấm
Vì ngoài kia bụi trần
Em nhận nhiều cay đắng

Đây ly rượu em mời
Xin người đừng từ chối
Gối chăn cũng quen rồi
Không cần một lời nói

Chỉ cần tình chân thật
Không cần lời dối gian
Giữa cuộc đời tất bật
Giữa lòng người đa đoan

Nhưng đêm đang hấp hối
Người cũng chẳng đến rồi
Em sợ loài người tới
Em sợ ánh mặt trời ...

KIM LOAN

BÀI THƠ TÌNH YÊU

Tôi viết cho người bài thơ Tình Yêu
Dù chúng mình chưa bao giờ hò hẹn
Người đã cho tôi rất nhiều kỷ niệm
Tuổi học trò áo trắng đẹp mộng mơ

Người thường chép tặng tôi những câu thơ
Của ai đó cũng làm tôi xao xuyến
Hoặc bài hát mà tôi chưa hiểu hết
Lời thật buồn: “Tôi Đưa Em Sang Sông”

Những buổi tối người đến nhà, băng khuâng
Trời vào hè tiếng ve kêu rả rích
Mình cùng nghe bản nhạc ngoại yêu thích
Giải nghĩa từng câu: “No Woman No Cry”

Năm học cuối cùng, ước vọng tương lai
Mùa thi đến, chưa chia tay đã nhớ
Người chăm chút nấu nôi chè đậu đỏ
Mời tôi ăn, mang may mắn vào đời

Rồi ngày tan trường, mỗi đứa một nơi
Trên bục giảng tôi làm cô giáo trẻ
Đâu hiểu được tâm tư người bạn cũ
Đang nòng nân ôm ấp một tình cảm

Bài hát năm xưa, nhạc sầu mênh mông
Không có ai cùng nghe, cùng chia sẻ
Người miệt mài với giảng đường, sách vở
Mà thời gian vẫn cứ lặng lẽ trôi

Và người ra trường, tình lỵ xa xôi
Những phiên trực đêm một mình thức trắng
Khói thuốc, cà phê, hồ sơ bệnh án
Còn mơ màng một hình bóng trong tim

Chuyến phà cuối năm gió lạnh màn đêm
Người khách phương xa trở về thành phố
Bước chân lang thang, lạc qua xóm nhỏ
Chẳng biết có còn ai đợi ai mong...

Thương sao không nói để tình long đong?
Tôi đã có giấc mộng đời phía trước
Người đến tìm tôi một chiều mưa ướt
Vào quán cà phê tâm sự đầy vơi

Khi tiễn nhau về mưa đã ngừng rơi
Chợt ấm lại bàn tay người vuốt tóc
Hiểu ra muộn rồi, lòng tôi muốn khóc:
Hai đứa mình vừa lỡ một chuyến tàu

Người hẹn trở lại thăm tôi lần sau

Tôi đã vượt biên, không lời từ giã
Nếu dòng sông đời còn trôi muôn ngả
Đừng trách gì nhau những chuyện hợp tan!

Edmonton, Canada
KIM LOAN

TRỞ VỀ NHÀ NGÀY 30 TẾT

Tôi khởi hành từ thành phố mùa đông
Bầu trời thấp, quê người giăng tuyết trắng
Bay về Việt Nam ngày ba mươi Tết
Căn nhà xưa ấm áp đợi tôi về

Tôi biết mẹ cũng thấp thỏm đợi chờ
Đứa con xa đã lâu chưa gặp mặt
Tôi bận rộn giữa vòng đời quay quắt
Kỷ niệm có khi là một giấc mơ

Mẹ đã chuẩn bị nấu bánh chưng chưa
Đợi tôi về đêm Ba Mươi nhóm lửa?
Góc bếp năm nào ngày tôi còn bé
Mắt long lanh như bếp lửa bập bùng

Đêm ba mươi Tết huyền diệu vô cùng
Nồi bánh sôi như lòng tôi rạo rức
Chợt tiếng pháo giao thừa về là lúc
Tôi thấy mình vừa mới lớn khôn hơn

Mẹ đã mua chưa những chậu hoa thơm?
Cành mai vàng trong căn phòng khách nhỏ
Tôi vẫn thấy mình đứng bên cửa sổ
Nhìn ra ngoài mơ mộng một trời Xuân

Chuyến bay miệt mài đi giữa màn đêm
Vượt đại dương mang theo hồn lữ thứ
Tạm biệt tuyết rơi, gió lạnh viễn xứ
Đứa con thân yêu đang trở về nhà

Nổi vui mừng, vội vàng phố tôi qua
Hàng cây cũ nhìn tôi như chào đón
Những khuôn mặt quen bạn bè, lối xóm
Tất cả là ba mươi Tết trong tôi

Đêm nay tôi sẽ thức, sẽ rong chơi
Về quá khứ tìm mùa Xuân đã mất

Xin chào quê hương ngày Ba Mươi Tết
Đêm nay giao thừa tôi trẻ lại như xưa

KIMLOAN

MÙA ĐÔNG ĐẦU TIÊN

(Cho Ottawa thân yêu..)

Ngày đầu tiên tôi đến Ottawa
Thủ đô Canada hoàn toàn xa lạ
Một căn chung cư, một hồn bé nhỏ
Ở ngoài kia mùa Đông mới bắt đầu

Tôi đã chờ mong điều này từ lâu
Rời trại tị nạn đến miền đất lạ
Những người vượt biên cuối mùa nghiệt ngã
Khắc khoải chờ đợi thanh lọc, định cư

Vừa đặt chân lên đất nước tự do
Tôi đã khóc mừng vui như đứa trẻ
Nhưng bất chợt lạnh vì một cơn gió
Lòng tôi đau se sắt nỗi nhớ nhà

Những cơn gió mang hơi lạnh đầu mùa
Làm cho những người đang yêu xao xuyến
Khung cửa sổ còn đợi nhau, chưa khép
Ai sẽ qua làm ấm một buổi chiều?

Tôi đến đây không có một tình yêu
Không người thân, không bạn bè. Bỡ ngỡ...
Mùa Đông theo tôi vào nơi phòng trọ
Lại nhớ nhà thao thức lạnh suốt đêm

Tôi làm quen với mùa Đông đầu tiên
Áo khoác trên vai, ngại ngừng ra phố
Thành phố lạ, những tên đường không nhớ
Và mùa Đông thì dài đến vô cùng

Tuyết trắng xóa cả trời đất mênh mông
Món quà tặng dành cho người mới đến
Suốt mùa Đông tôi như con mèo ốm
Nằm co mình chờ nắng ấm mùa Xuân

Thời gian trôi, mùa Đông qua bao lần
Thành phố thân thương quen tên quen lối
Nhưng căn chung cư Ottawa ngày ấy

Mùa Đông đầu tiên vẫn nhớ trong đời!

KIM LOAN

THƯ GỬI CHỒNG CẢI TẠO

Anh ạ, từ khi anh vắng nhà
Hộ khẩu bốn người, nay còn ba
Gạo châu củi quế, đời vất vả
Thương lắm con thơ, tội mẹ già
Số lương thực, mỗi người 9 ký
Vừa gạo, vừa khoai, vừa bo bo
Qua ngày đoạn tháng đời dâu bể
Em chạy chợ trời, cũng tạm no
Mua miếng thịt, mớ rau, khúc củi
Xếp hàng cả ngày, vã mồ hôi
Cô mậu dịch bán hàng phách lối
Mặt xía mày sưng. Khổ thêm thôi
Chất chiu, dành dụm chờ thăm nuôi
Tóp mỡ, tôm khô, nếp nấu xôi...
Lệnh đổi tiền bất ngờ giáng xuống
Mất hết gia tài rồi anh ơi
Bạn bè, người thân ít gặp nhau
Vì ai cũng đang mang nặng sầu
Thình thoảng nghe tin người “đi thoát”
Mừng giùm họ, em lại ước ao
Đánh tư sản, rồi kinh tế mới
Xô đẩy bao thân phận lao đao
Chết tức tưới trên rừng dưới suối
Em ngậm ngùi lo sợ mai sau
Công an khu vực, mắt cú vọ
Tạm trú tạm vắng, rình ngày đêm
Mỗi tháng hội họp tổ dân phố
Khủng bố tinh thần đám dân đen
Chân yếu tay mềm, nào yên thân
Phải đi thủy lợi, phải đào kênh
Con khóc, con đau cũng đành chịu
Bởi vì “lao động là quang vinh”
Mẹ già héo hon, rồi đổ bệnh
“Xuyên tâm liên” uống mãi chẳng lành
Mẹ xuôi tay một chiều mưa lạnh
Hơi thở sắp tàn, kêu tên anh
Và còn bao nhiêu điều khác nữa
Em không thể kể hết ra đây
Địa ngục trần gian đang vây bủa
Đồng bào Miền Nam trong đấng cay

Anh đọc thư này cẩn thận nha
Công em dấu kỹ trong gói quà
Quản giáo bắt được thì mệt đấy:
Vợ phản động! Chồng đi mút mùa!
Mai mốt em lại gửi thư “chui”
Nói hết những cảnh khổ khắp nơi
Anh cứ làm bộ “học tập tốt”
Chờ đọc thư em kể chuyện đời

Edmonton Tháng 4 Đen 2021
KIM LOAN

Nguồn: <https://vbmdhk.org/kim-loan-hong-dao/>

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/KimLoan.html>

www.vietnamvanhien.net

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN TRÊN MẠNG VỚI HƠN 11700 TÁC PHẨM & TIẾT MỤC